

[Ministeren for offentlige arbejder.]

erholde tilsvarende autorisation inden for andre forsynings-, henholdsvis kloakområder, hvoraf følger, at enhver autoriseret mester normalt vil kunne skaffe sig ret til at udføre arbejder over hele landet.

Den eksamens- og autorisationsordning, forslaget indfører, er i øvrigt i sine enkeltheder udformet i nøje overensstemmelse med den ordning, der ved lov nr. 196 af 7. juni 1958 er indført for elektroinstallatørerne. Det må dog bemærkes, at medens autoriseringen af elektroinstallatører fremdeles er henlagt til elektricitetsværkerne, så har man i nærværende lovforslag henlagt autoriseringsbeføjelsen til kommunalbestyrelserne. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at udvalget på et vist tidspunkt var inde på at overveje, om ikke hele autorisationsgivningen mere hensigtsmæssigt kunne henlægges til et centralt organ, f. eks. til det organ, som alligevel skal oprettes til at forestå eksamensordningen, idet man fandt, at en sådan centralisering af autoriseringen ville frembyde en række praktiske fordele. Fra kommunal side blev det imidlertid gjort gældende, at man lagde megen vægt på, at autorisationsgivningen forbliver decentraliseret, således at beføjelsen til at give autorisationer tilkommer de enkelte kommunalbestyrelser, idet man på denne måde bedst ville kunne sikre kommunernes interesse i til stadighed at have nøje føling med de i de enkelte kommuner virkende mestre. Fra kommunal side gav man i øvrigt fuld tilslutning til en eksamens- og autorisationsordning efter de omhandlede retningslinjer.

Uanset at også jeg indser det praktiske og følgerigtige i udvalgets oprindelige tanke, må jeg på den anden side også erkende, at der består en reel interesse hos de enkelte kommuner i at bevare følingen med de mestre, der arbejder i kommunerne. Jeg har derfor, som det fremgår af lovforslaget, fulgt udvalgets endelige indstilling om en decentraliseret autorisationsordning.

Inden jeg forlader omtalen af lovforslagets kapitel 2, er der endnu et spørgsmål, jeg må berøre. Jeg nævnte før, at der i udvalgets betænkning på et enkelt punkt var afgivet en afvigende indstilling fra et mindretal. Denne indstilling vedrører bestemmelsen i § 2, stk. 3, hvorefter der er

hjemmel til helt eller delvis at undtage visse mindre flaskegasanlæg fra den almindelige autorisationsordning.

Et mindretal i udvalget har her stillet forslag, hvorefter dette, at visse mindre flaskegasanlæg skal være undtaget fra bestemmelserne i lovforslagets kapitel 2 — noget, som der i øvrigt i udvalget har været fuld enighed om — ikke skal bero på en dispensation, men fremgå direkte af lovens tekst.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 2, stk. 3, har det — og dette er altså udvalgsflertallets opfattelse — ikke været anset for muligt i loven udtømmende at fastslå, hvilke flaskegasanlæg, undtagelsestillingen skal gælde. Dette må nemlig bl. a. bero på, hvad der tilsiges af de brandpoliti-mæssige hensyn. Jeg har måttet være ganske enig med udvalgsflertallet i denne opfattelse, men jeg vil gerne benytte lejligheden til særligt at fremhæve, at udvalgsflertallet på den anden side klart har tilkendegivet, at det forudsætter, at der gøres praktisk brug af dispensationsbestemmelsen. Heri er jeg også enig, og jeg tror derfor, at divergensen mellem udvalgets flertal og mindretallet i virkeligheden er mere af formel end af reel karakter.

Jeg vender mig herefter til lovforslagets andet hovedafsnit, kapitel 3.

Det foreslås her, at der tilvejebringes hjemmel for i et reglement — gasreglementet — at fastsætte forskrifter for udførelse af gasinstallationer og prøvning af gasmateriel, og at der nedsættes et særligt sagkyndigt udvalg til at bistå ved udarbejdelsen og administrationen af et sådant reglement.

Den ordning, man her sigter på at gennemføre, svarer til, hvad der allerede længe har været gældende inden for elektricitetsområdet i kraft af bestemmelserne i stærkstrømsloven. I øvrigt har der gennem lang tid af faglige sammenslutninger på gasområdet været arbejdet med disse spørgsmål. Der foreligger således et af Dansk gasteknisk Forening udarbejdet installationsregulativ, der i praksis anvendes ved mange gasværker, ligesom der består en prøvningsordning for gasforbrugende materiel, som administreres af Danske Gasværkers Prøvningsudvalg, og som bygger på frivillig tilslutning fra forbrugere og for-